

ת"פ (רמלה) 51349-03-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (רמלה) 51349-03-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלום רמלה

ת"פ (רמלה) 51349-03-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד גלאון

בית משפט השלום ברמלה

[05.01.2025]

כבוד השופטת רבקה גלט

גמר דין

רקע

עניינו בעבירת אלימות שביצע הנאשם, צעיר יליד שנת 1995 כלפי בת זוגו.

בין הצדדים פעורה תהום רבה בשאלת העונש הראוי. כך, בעוד שהתביעה עותרת להטלת עונש מרתיע בדמות 6 חודשי עבודות שירות, מבקש הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולסיים את ההליך ללא הרשעה. יובהר כבר עתה, אין לנאשם עבר פלילי, פרט להרשעה יחידה בגין עבירה של היעדר מן השירות הצבאי, משנת 2016, אשר אינה רלוונטית לעניינו.

העבירה

הנאשם, כבן 29 שנים, הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, לפי סעיף

382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

תיאור העובדות הוא כי ביום 18.3.22, חזר הנאשם מבית הכנסת כשהוא תחת השפעת אלכוהול, ואז פרץ ויכוח בינו ובין המתלוננת. כשזו מעדה ושפכה עליו בטעות תה פושר, כעס וצעק עליה. בהמשך, תפס בשיערה, משך אותה בחוזקה כלפי מטה, וקיבלה מכה משולחן הסלון. כשצעקה כי היא הולכת להוריה, שלח הודעה קולית לאביה, בה צעק כי יהרוג אותה, ושאביה ייקח אותה ואף אחד לא ישפוך עליו תה בבית שלו. לאחר מכן השליך עליה דיאודורנט, עיקם את ידה, נשך אותה באגודל, ובצוואר, ואיים עליה: "יא בת זונה שרמוטה, הרסת לי את החיים אני אהרוג אותך היום". לאחר מכן דחף אותה והיא נפלה וקיבלה מכה בחלק האחורי של הראש. בהמשך, סתם את פיה כך שלא יכלה לנשום, אך היא בעטה בו ולכל עבר, והשתחררה. בשלב זה, היכה במצחה, ושוב שלח הודעה לאביה בה אמר כי יהרוג אותה, ויפגע בהם. למתלוננת נגרמו סימני נשיכה בצוואר, נפיחות במצח, שריטות בצוואר אדמומית ליד האוזן, סימן אדום באגודל, ושפשוף במרפק.

הנאשם בחר ליטול אחריות בהזדמנות הראשונה.
התסקירים

בתחילה, נשלח הנאשם לבדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי. ואולם, בתסקיר שהוגש ביום 13.11.22 נכתב כי מדובר באדם ללא כל עבר פלילי, המקיים אורח חיים יציב וקבוע, מחזיק בערכים תקינים ועובד לפרנסתו, כך שצרכיו הטיפוליים ממוקדים סביב האלימות הזוגית ואין צורך במעטפת בית המשפט הקהילתי.

בתסקיר הראשון מיום 26.9.23, נכתב כי הנאשם נשוי, אב לתינוק, ועובד מזה שנים ברכבת ישראל. בעת האחרונה מועסק כעוזר פקח. הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, והסביר כי האירוע התרחש בחג פורים, בו נערך משתה בבית הכנסת, וכך שב לביתו בגילופין. הוא הביע בושה וחרטה, וכן נכונות לטיפול. לפי דבריו, הוא משתמש באלכוהול בכמויות גדולות יחסית, אך בנסיבות חברתיות בלבד. נכתב כי הנאשם שולב בטיפול ביחידה להתמכרויות, והחל למסור בדיקות סדירות פעמיים בשבוע. עלה כי הגורמים לעבירה נעוצים בסביבה המשפחתית בה צמח, ובאופן חשיבתו על צריכת אלכוהול כאמצעי לבריחה מהתמודדותיו. לאור נכונותו לטיפול, נתבקשה דחייה.

בתסקיר השני מיום 10.1.24, נכתב כי במהלך תקופת הדחייה קודם הנאשם לתפקיד פקח ברכבת ישראל. הנאשם הפסיק צריכת אלכוהול במסגרת הטיפול, ומבטא מוטיבציה גבוהה להמשך הטיפול ושיקום יחסיו המשפחתיים. מהיחידה להתמכרויות נמסר כי הוא מתמיד, מחויב, ומוסר בדיקות נקיות. אף המתלוננת מסרה כי השילוב בטיפול הביא לשיפור משמעותי בתפקוד הנאשם כבן זוג והורה מיטיב. בקשתה היא למנוע פגיעה בו ובפרנסת המשפחה. הומלץ על דחייה נוספת.

בתסקיר השלישי מיום 2.4.24, נכתב כי בני הזוג ממשיכים בחיים משותפים והמתלוננת מצויה בחודש השביעי להריון. הנאשם המשיך בטיפול קבוצתי ופרטני ביחידה להתמכרויות, באופן הנותן מענה הן במישור התמכרותו והן במישור האלימות כלפי המתלוננת. הוא מוסר בדיקות, ומגלה רצינות, כנות ויכולת הפנמה. עלה כי בני הזוג מצויים בדוחק כלכלי, על כן שולב הנאשם בקבוצת "עוצמה" להתנהלות כלכלית נכונה. התרשמות שירות המבחן היא כי הטיפול משמעותי עבור הנאשם, והביא לשינוי מיטיב בחייו. נכתב כי ישנה חשיבות מיוחדת לאמץ את הפן השיקומי ולהימנע מענישה קונקרטיית העלולה לפגוע בנאשם ובמשפחתו, בהטלת עומס רגשי ומעשי. המלצת שירות המבחן היא להסתפק בצו מבחן.

בתסקיר הרביעי מיום 17.9.24, נכתב כי הנאשם המשיך בתכנית הטיפולית ולפני מספר חודשים נולד בנו השני. הנאשם המשיך בעבודתו ברכבת ישראל אך לאחרונה זומן לשימוע בו נמסר לו כי ייתכן שלא יוכל להמשיך בעבודתו, בשל תיק זה. הנאשם הביע חשש כבד לפרנסת המשפחה, הגם שמנהליו עושים מאמץ על מנת להשאירו בעבודה בתפקידים אחרים. אשר להתנהלות המשפחתית, הנאשם מסר כי הוא מיישם את אשר למד במהלך הטיפול, נוטל חלק משמעותי יותר בהורות ובמטלות הבית, ומצליח להיות רגוע בעת קונפליקטים. במסגרת היחידה להתמכרויות, הועלה לקבוצת הבוגרים, והשתתף בטיפול קבוצתי ופרטני. כיום, החל מיזמתי להשתתף בפגישות N.A. מהיחידה עצמה נמסר כי מדובר במשתתף מחויב ומתמיד, וכל הבדיקות שמסר מצביעות על הימנעות משימוש בחומרים ממכרים. לאור ההתרשמות החיובית מהנאשם בכל המובנים, ותקופת היציבות במצבו, שב שירות המבחן והדגיש את החשיבות לאמץ את הפן השיקומי ולהימנע מענישה קונקרטי. הומלץ להסתפק בצו מבחן ומאסר על תנאי. תסקיר אחרון הוגש ביום 25.11.24, בעקבות בקשת הנאשם לשקול את הצורך בהרשעה. נכתב כי מאז ספטמבר 2024, הושעה מעבודתו, בעקבות השימוע שנערך לו. הנאשם הגיש ערעור על ההחלטה, והעניין עודנו מצוי בבירור. בשלב זה, הנאשם עובד ברכבת ישראל, אך זאת באמצעות חברת כוח אדם, ובתפקיד מינורי שמשכורתו מגיעה למחצית שכרו המקורי. בעקבות זאת, מצבה הכלכלי של המשפחה דחוק. עוד עולה לאחרונה חשש כי בנם הגדול של בני הזוג יאובחן על הרצף האוטיסטי, והם משקיעים בעניין משאבים רבים. הנאשם תיאר כי בעת האחרונה, לאחר שבקשותיו החוזרות מבני משפחתו כי יימנעו מצריכת אלכוהול בעת המפגשים המשפחתיים לא נענו, החליט להפסיק ביקוריו אצלם. הוא ממשיך בתכנית הטיפולית ומוסר כי נתרם רבות ומעוניין להמשיך. בשיחה חוזרת עם המתלוננת, מסרה כי הנאשם שינה אורחותיו לטובה, ואינה חוששת מפניו כלל. שירות המבחן סבור כי הנאשם עשה שינוי ממשי בחייו, ועל כן יש לאמץ את הפן השיקומי. בסוגיית ההרשעה נכתב כי לא הוכח שאי הרשעה תמנע את פיטורי הנאשם, אך עבודתו מהווה מרכיב חשוב ביותר בשיקומו, ותורמת לתחושת מסוגלותו. לכן הומלץ להימנע מהרשעה. טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה טענה כי מדובר באירוע אלימות חמור, שכלל איומים הן כלפי המתלוננת והן כלפי אביה. במהלך האירוע הנאשם מנע מן המתלוננת את היכולת לנשום, ובכך משנה חומרה. לדעת התביעה, שעה שההליך החל בבקשת מעצר עד תום ההליכים, מה שמלמד על המסוכנות, יש לקבוע כי המתחם ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. עם זאת, התביעה ערה לקיומם של שיקולי שיקום, לאור התהליך שעבר הנאשם, ועל כן לשיטתה ניתן להקל עמו על ידי הטלת 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בסוגיית ההרשעה, נטען כי הגם שהנאשם אכן עבר תהליך שיקומי, עדיין נדרש לו טיפול, ולא הוכח נזק קונקרטי שייגרם לו מן ההרשעה. לפיכך, סבורה התביעה כי יש להרשיע את הנאשם, ויוכל למצוא לו עבודה אחרת.

ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות, ועד שנת מאסר, אך בעניינו של הנאשם יש להורות על ביטול ההרשעה. בטיעונו פירט את התהליך השיקומי שעבר הנאשם, ההפחתה במסוכנות, המצב המשפחתי, והמצוקה הכלכלית המלווה אותו ואת המתלוננת. עוד הפנה להחלטת המכון הרפואי לבטיחות בדרכים, לפיה הנאשם לא יוכל להמשיך בעבודתו, כשברור כי הגורם לכך הוא ההליך דנן. נטען כי חווה נזק קונקרטי כבר כעת כשמשכורתו ירדה למחצית. נוכח מכלול הנסיבות, עתר לאמץ את המלצת שרות המבחן. הנאשם בדברו האחרון, הביע צער על האירוע, והוסיף כי הוא מוכן ומעוניין להמשיך בתכנית הטיפולית ככל שיידרש. עוד תיאר את מצוקתה הכלכלית של המשפחה, עקב העברתו מתפקידו. לדבריו, בשימוע שנערך לו, נשאל מדוע היה במעצר. בתשובה, מסר אודות התיק דנן, ולאחר מכן נמסר לו על הפסקת העסקתו. בהמשך, הצליח למצוא משרה ברכבת באמצעות חברת כוח אדם, אך נאלץ לעבוד במשמרות לילה, ובמקביל הוא ממשיך בתכנית הטיפולית. מתחם העונש ההולם

כאמור, מוקד המחלוקת נוגע לסוגיית ההרשעה. לשם הכרעה, יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם, ובהתייחס אליו תיבחן עתירת הנאשם.

אין צורך להאריך בתיאור חומרתן של עבירות אלימות במשפחה, שכן כבר נשפכו נהרות של דיו בעניין זה. כידוע, במקרים המתאימים מטיל בית המשפט עונשי מאסר מכבידים, וברע"פ 340/21 מסרי נ' מד"י (28.1.21) נאמר: כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף. מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בת הזוג הוא רחב ביותר, שכן המציאות מזמנת לנו אינספור עלילות המתרחשות לרקע מערכות יחסים מורכבות וחד פעמיות, בהן נוטלים חלק אנשים שנסיבותיהם שונות ממקרה למקרה. במקרים חמורים ובהעדר שיקולי שיקום, נהוג להטיל עונשי מאסר מכבידים (למשל: רע"פ 10162/16 ואקנין נ' מד"י (23.1.17); רע"פ 977/16 פלוני נ' מד"י (10.2.16); ע"פ 4800/12 סולומון נ' מד"י (12.2.13); עפ"ג (מח' מרכז) 19524-11-20 פלוני נ' מד"י (4.3.19); עפ"ג (מח' מרכז) 60542-02-19 נחום נ' מד"י (21.5.19); עפ"ג (מח' מרכז) 19524-11-20 אלעביד נ' מד"י (13.12.20)), אך לצד זה, קיימים מקרים רבים בהם הסתפקו בתי המשפט בעונשים של מאסר בעבודות שרות, או אף בענישה הצופה פני עתיד, בהתקיים שיקולי שיקום משמעותיים (רע"פ 1923/11 חטיב נ' מד"י (10.3.11); עפ"ג (ב"ש) 37556-11-21 מד"י נ' סבליב (02.02.2022), ת.פ 1345-08 מד"י נ' ששון (18.2.09); בת"פ 31463-05-13 מד"י נ' פלוני (14.5.14), ת.פ 16979-05-13 מד"י נ' אדמה (30.11.15); ת.פ 2522-08 מד"י נ' אביטבול (14.2.10); ת"פ 22381-11-20 מד"י נ' אבו חובזי (10.5.21). בת"פ 36202-02-12 מד"י נ' קבסה (10.4.13), בת"פ 31463-05-13 מד"י נ' פלוני (14.5.14)).

בענייננו, הנאשם נהג באלימות כלפי המתלוננת, כשהיה תחת השפעת אלכוהול, וכל זאת בשל עניין של מה בכך. במהלך האירוע תפס בשיערה, משך אותה בחוזקה והיא קיבלה מכה משולחן הסלון. כמו כן, עיקם את ידה, נשך אותה באגודל ובצוואר, דחף אותה והיא נפלה וקיבלה מכה בחלק האחורי של הראש. בהמשך, סתם את פיה כך שלא יכלה לנשום, אך היא בעטה בו ולכל עבר, והשתחררה. בשלב זה, היכה במצחה. הנאשם גם איים על אביה אליו שלח הודעה קולית בה אמר כי יהרוג אותה, וכן איים על המתלוננת עצמה כי יהרוג אותה.

המדובר באירוע בעל חומרה בלתי מבוטלת, הן בשל רף האלימות, הן בשל החבלות שנגרמו למתלוננת בדמות נפיחות שריטות ושפשוף.

לצד זה, מדובר באירוע חד פעמי וממוקד. הנאשם הסביר כי אכן שטה אלכוהול באותו יום, במהלך משתה פורים בבית הכנסת. ואכן, מועד האירוע חל בחג הפורים, ובכך נסיבה מסוימת לקולא. כמובן, אין במנהג 'עד דלא ידע' בפורים כדי להצדיק פרץ אלימות תחת השפעת המשקה.

על פי מדיניות הענישה ונסיבות המקרה, אני קובעת כי המתחם ההולם נע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד שנת מאסר.

שאלת ההרשעה

אין צורך להביא שוב הלכות ידועות בדבר הכללים על פיהם יכריע בית המשפט בשאלת ההרשעה, כפי שפורטו בע"פ 2083/96 כתב נ' מד"י (21.08.96), ובע"פ 9150/08 מד"י נ' ביטון (23.07.09). בתמצית, על הנאשם להראות כי הימנעות מהרשעה יכולה להתיישב עם האינטרס הציבורי בענישה בגין העבירות שביצע, וכן עליו להראות כי ייגרם לו נזק קונקרטי באם יורשע.

בבואנו לבחון את עניינו של הנאשם, יש לקחת בחשבון מחד, את חומרת המעשים, אשר הנאשם נוטל אחריות מלאה לגביהם. מאידך, המדובר במי שזוהי הסתבכותו הראשונה מאז ומעולם.

הנאשם בחר להודות בהזדמנות הראשונה, ומאז הוא מצוי בטיפול שירות המבחן. כפי שהובא קודם, הוגשו בעניינו תסקירים רבים המשקפים תהליך משמעותי ועמוק, ששינה את חייו לטובה. כך, הוא שולב ביחידה להתמכרויות בטיפול קבוצתי ופרטני, שהתמקד הן בבעיית השתייה והן בשליטה וויסות רגשי ואלימות זוגית. במהלך הטיפול, הנאשם מסר בדיקות שתן סדירות שנמצאו נקיות תמיד, נקט גישה כנה ומחויבת, ובמקביל שמר על מקום עבודתו. שירות המבחן מעריך כי התהליך היה משמעותי ביותר, והביא לשינוי באופן התמודדותו במצבי קונפליקט. בת הזוג, עמה עמד קצין המבחן בקשר, מדווחת בעקביות על השיפור שחל ביחסיהם, ובתפקודו של הנאשם בבית. כיום, הנאשם ממשיך בתכניות הטיפול ובנוסף החל להשתתף מיוזמתו במפגשי N.A. בנוסף, השתתף בסדנה להתנהלות כלכלית נכונה, מתוך רצון ושאיפה להיטיב את מצב משפחתו. לאחרונה דיווח שרות המבחן כי על מנת לשמר את הישגיו, בחר להדיר עצמו ממפגשים עם בני משפחתו, בהם נטה לצרוך אלכוהול יחד עמם. בכך יש כדי ללמד כי הוא מוכן לשאת במחירים כואבים, על מנת לשקם עצמו.

שעה שלפנינו נאשם צעיר יחסית, ללא עבר פלילי, ובשים לב לחד פעמיותו של האירוע, אני סבורה כי יש בתהליך השיקום הארוך שעבר כדי להכניסו אל גדר המקרים בהם האינטרס הציבורי מאפשר להימנע מהרשעה. על כן אני קובעת כי הנאשם ממלא אחר התנאי הראשון שנקבע בהלכת כתב.

אשר לנזק שייגרם מן ההרשעה, אין מחלוקת על כך שהופסקה העסקת הנאשם ברכבת ישראל, למרות שזמן לא רב לפני כן הוא קודם לתפקיד פקח. הדעת נותנת כי הפסקת ההעסקה נעוצה בקיומו של ההליך הפלילי, שכן לא הועלה טעם אפשרי אחר לכך.

על פי עמדת שרות המבחן, קיימת חשיבות מיוחדת לאימוץ הפן השיקומי, על מנת לשמר את הישגי הנאשם. נכתב בכל התסקירים פעם אחר פעם, כי מצבה הכלכלי של המשפחה דחוק, ולכן חשוב להגביר את סיכויי לשוב לתפקידו הקודם, זאת הן לצרכי הפרנסה, והן על מנת להגביר את תחושת מסוגלותו.

המתלוננת תומכת בנאשם לאורך התהליך כולו, ואף היא שטחה בקשתה לאמץ את הפן השיקומי, ולאפשר לנאשם להשתלב מחדש בעבודה שתפרנס את המשפחה. לבני הזוג ילד שאובחן על הרצף האוטיסטי, והם נדרשים למשאבים כספיים לטיפול בו. בנוסף, עומד להיוולד ילדם השני.

הנה כי כן, הוכח גם התנאי השני לפי הלכת כתב, שכן ההרשעה תגרום לנאשם נזק קונקרטי, באי יכולתו לשוב לתפקידו ולדרגת שכר שתפרנס את משפחתו.

ב"כ התביעה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 1454/21 פלוני נ' מד"י (4.3.21), וברע"פ 5006/24 שדה נ' מד"י (20.6.24), שם נקבע כי ראוי להחמיר בנוגע לעבירות אלימות כלפי בת הזוג, ונדחתה עתירת הנאשם להימנע מהרשעתו. אלא שבעניין פלוני ביצע הנאשם מעשי אלימות חמורים יותר, לרבות איומים על המתלוננת, ולא עלו שיקולים משמעותיים במישור הפגיעה הקונקרטיה הטמונה בהרשעתו. באותו אופן, בעניין שדה התקיימו נסיבות חמורות בהרבה, שכן דובר בשלושה אירועי אלימות, כל זאת בשונה מעניינו של הנאשם דן. ועוד אזכיר כי בעניין שדה, הבהיר כב' השופט כבוב: "ברי כי לא ניתן לקבוע כי לעולם לא ניתן יהיה להורות על ביטול הרשעתו של מי שהורשע בעבירות אלימות במשפחה".

ואמנם, מדיניות הענישה הנוהגת במקרים שמידת חומרתם דומה, ואשר מתקיימות בהם נסיבות שיקומיות חריגות, מאפשרת הימנעות מהרשעה. להלן אביא דוגמאות מייצגות:

בת"פ 14367-06-13 מד"י נ' פלוני (20.4.15), הודה הנאשם בכך שאיים על בת זוגו, השליך כלים והצית את ביתם. הנאשם הוא ד"ר לסטטיסטיקה ומרצה באוניברסיטה. בעקבות האירוע עבר תהליך טיפול והתסקיר שהוגש המליץ להימנע מהרשעה. בית המשפט אימץ את ההמלצה לנוכח הסיכון הנמוך להישנות העבירה והפגיעה הצפויה מן ההרשעה.

בת"פ 52692-02-22 מד"י נ' אחמד (10.9.24) הורשע הנאשם בכך שבמהלך עימות עם בת זוגו, אחז בשתי ידיו בצווארה, הטיח בה חשדותיו כלפיה, תפס בזרועה, נעל את הדלת, והלך למגירת הסכינים במטבח. כשרצה לבית השכנה, משך אותה ונגרמו לה המטומות בסנטר ובזרועות. באירוע נוסף, איים עליה. הנאשם היה עו"ד. בית המשפט הפנה לתסקירים המשקפים הליך שיקומי עמוק, וציין את הנזק הקונקרטי הצפוי לו. לפיכך, נמנע מהרשעתו.

בת"פ 28984-08-21 מד"י נ' בלזר (3.1.24), הורשע הנאשם בכך שבעת שבתו הקטנה בכתה, החזיק בחולצתה, ובת זוגו הרחיקה את ידו ממנה. בתגובה איים עליה כי יראה לה מה זה, ולאחר מכן, תפס בצווארה של בת זוגו, חנק אותה, ודחף אותה לקיר באופן שלא הצליחה להדפו. הנאשם אמר לה כי היה יכול להרוג אותה, ואז שחרר את אחיזתו. הנאשם אקדמאי ובעל רישיון טיס. בית המשפט לקח בחשבון תהליך שיקומי שעבר הנאשם בבית נועם, וכן התחשב בחוזה העסקתו בו הופיע תנאי של העדר עבר פלילי, והחליט להימנע מהרשעה.

בת"פ 36976-06-10 מד"י נ' דעים (4.3.14) הודה הנאשם בכך שהכה את בת זוגו בפניה עד שנפלה ונגרמו לה המטומה סביב העין וסימני חבלה בכתף. תסקיר שהוגש מצא כי הנאשם אינו מעוניין בטיפול. למרות זאת התרשם בית המשפט כי הנאשם בוש ונכלם. כיוון שעבד כנהג מונית העלול להיפגע מן ההרשעה, הסתיים ההליך ללא הרשעה.

בת"פ 43911-10-16 מד"י נ' יו' (18.12.20) נמצא כי הנאשם תקף את בת זוגו בכך שמשך בשערותיה וקילל אותה תוך שהעירה משנתה. המדובר היה בעובד הרכבת שנדרש לתעודת יושר לצורך כניסה לנמל אשדוד בעבודתו. בית המשפט נמנע מהרשעתו לאחר תסקיר שנשא אופי חיובי.

בת"פ 60519-10-13 מד"י נ' פלוני (1.6.14) הודה הנאשם בכך שבמהלך ויכוח חיבק את בת זוגו בחוזקה עד ששניהם נפלו. לאחר מכן איים עליה שיהרוג ויחנוק אותה, היכה אותה באמצעות מגבת ודחף אותה עד שנפלה ארצה. שרות המבחן העריך כי הרשעה עלולה לפגוע בנאשם שהוא מהנדס ובין לקוחותיו נמנים גופים ממשלתיים. בית המשפט אימץ את המלצת התסקיר ונמנע מהרשעה.

בת"פ 55983-10-23 מד"י נ' פלוני (19.3.24) הורשע הנאשם בכך שדחף את בת זוגו עד שנפלה על בנם, והשניים נפלו ארצה, כך שנגרם לה שפשוף ביד. הנאשם דירקטור בחברה ציבורית, ומהנדס, והוכח כי הרשעה תפגע בתעסוקתו. בית המשפט התחשב בנסיבותיו, אף כי כלל לא נתבקש תסקיר, וביטל את ההרשעה.

בת"פ 54913-05-23 מד"י נ' פלוני (1.5.24) הורשע הנאשם בכך שבעת שניסתה בת זוגו למנוע ממנו תקיפת בתם, דחף אותה בחוזקה, סטר לה בעוצמה בפניה, אמר לה כי אם תתקרב ירביץ לה, תפס בראשה והוריד אותו לכיוון הרצפה, וכשניסתה למשוך בחולצתו, נקרעה שרשרת שלו. למתלוננת נגרמה שריטה מדממת באוזנה. בית המשפט התחשב בתסקירים חיוביים שהוגשו, והחליט להימנע מהרשעה.

בת"פ 14549-11-20 מד"י נ' פלוני (16.4.24) הורשע הנאשם בכך שבהיותו תחת השפעת אלכוהול היכה את בת זוגו באגרוף בפניה וגרם לה נפיחות והמטומה מתחת לעין. הנאשם עבר תהליך שיקומי, ומדובר במי שעובד בנתב"ג ולא יוכל להמשיך בתפקידו באם יורשע. בית המשפט ביטל את הרשעתו.

בת"פ 19356-10-19 מד"י נ' פלוני (6.5.21) הורשע הנאשם בשלושה אירועי אלימות כלפי בת זוגו, כשבראשון דרש לעיין בטלפון שלה, וכשהתעכבה תפס בצווארה ודחף אותה. בשני, איים עליה כי אם הילדים לא יתנהגו יפה, ישבור להם את העצמות. בשלישי, הטיח מחשב ברצפה ושבר אותו ואת הטלפונים הניידים של ילדיו. בית המשפט לקח בחשבון את הסיכון כי יפוטרו מעבודתו במפעלי ים המלח, את היותו חולה סכרת שלא היה מאוזן בעת האירועים, הצורך במעקב פסיכיאטרי, והליך קבלה של המשפחה ליישוב קהילתי. לאחר שניתנו תסקירים, בוטלה ההרשעה.

בת"פ 58748-07-22 מד"י נ' נגוליץ (18.2.24) הורשע הנאשם בכך שבהיותו בגילופין בעט עם רגלו בפניה של בת זוגו, וגרם לה נפיחות ודימום באף. כשבוע לאחר מכן, היכה אותה. הנאשם עבר טיפול בבית נועם, ומדובר היה במי שסיים לימודי רפואה. נוכח שיקולי שיקומו בוטלה ההרשעה.

בת"פ 44307-02-14 מד"י נ' פלוני (6.3.15) הודה הנאשם בשורת איומים כלפי בת זוגו וכן בכך שסטר לה בפניה. הנאשם עבר תהליך טיפול משמעותי וארוך וניתנו בעניינו 6 תסקירים. בעניין הפגיעה הצפויה נכתב כי לא היה יציב מבחינה תעסוקתית, אף כי עבד בעבר כמתווך. בית המשפט קבע כי לא הוכיח פגיעה צפויה בתעסוקתו אך נתן משקל רב לתהליך השיקום שעבר, ונמנע מהרשעה.

בת"פ 30253-09-14 מד"י נ' אוסטוייב (15.10.15) נקבע כי הנאשם דחף את בת זוגו. לאחר שהוגש תסקיר בעל אופי חיובי בו נקבע כי האירוע חריג לאורחותיו, ומאחר שהוא עבד כטבח בחברת קייטרינג המספקת שירותים לחברות הדורשות תעודת יושר, נמנע בית המשפט מהרשעה.

בת"פ 44891-10-17 מד"י נ' בכר (21.11.18) הודתה הנאשמת בכך שתקפה את בן זוגה בסטירות בפניו וכן קפצה עליו והיכתה אותו בבטנו ובגבו. לאחר שניתן תסקיר בעל אופי שיקומי, וכיוון שמדובר היה במי שמעוניינת להמשיך בעבודה בשירות המדינה, נמנע בית המשפט מהרשעה.

לדעתי, המסקנה העולה מכל הדוגמאות הללו ומכל השיקולים שהובאו, היא כי טיב העבירות שביצע הנאשם, וההליך השיקומי המרשים שעבר, מאפשרים הימנעות מהרשעה.

סוף דבר

אני מבטלת את ההרשעה ומטילה את העונשים הבאים:

א. של"צ בהיקף 100 שעות, על פי תכנית שיגיש שרות המבחן לאישורי בתוך 21 יום.

ב. צו מבחן לשנה.

ג. התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מהעבירות בהן הורשע למשך שנה מהיום. לא יתחייב ייאסר למשך 5 ימים. זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ה, 05 ינואר 2025 במעמד הצדדים.